

Egy szabad döntés lehetősége

Hazánk gazdaságilag bajban van, de ennél sokkal nagyobb baj van a lelkekkel!

Sokan úgy érzik, hogy Isten és a Szűzanya elhagyott minket.

Tehetünk-e bármit, vagy úgyis mindegy?

Heves hozzáállással kimehetnénk az utcára tüntetni. Szervezhetnénk sztrájkot. Ezek például a tiltakozásnak eszközei. Pesszimista hozzáállással, behúzódhatunk a lakásba, a magányba, mondván: „a világgal úgyis hiába akarnék foglalkozni, kicsi vagyok hozzá, úgysem érnék el semmit”.

Az optimista ember mindig keresi a pozitív cselekvés lehetőségét.

De ilyen helyzetben mit lehet tenni hazánkért, hazánk hitben való megújulásáért?

Először vizsgáljuk meg, hogy a felszíni jelenségeknek mi lehet a mozgatórugója, mert a lényeg az sohasem látható, mindig a háttérben marad!

Azt tudjuk, hogy ami jó, az Istentől származik, még akkor is, ha egy-egy embertársunk cselekszi meg azt. A rossz az nem származhat Istentől, csak az Ő hiányától, vagy az ellenségétől. Hogy ki a legfőbb ellensége, gondolom mindenki tudja: a Sátán.

A Sátán hatalma nagy, ellene mit tehetek? – merül fel a kérdés.

Jézus azt mondja: A legkeményebb sátáni fajzat csak ima és böjt együttesével tartható távol (vö. Mt 17,21 és Mk 9,29) – a két eszköz együttese!

A Szűzanya azt üzent Szőkefalván: „az ima és böjt együttesével a természeti csapások távol tarthatók!” A Szűzanya azt üzent Medugorje-ban: „az ima és böjt együttesével a háborúk távol tarthatók!” Mindkét esetben konkrét események bizonyították ezt az állítást!

Tehát lehet cselekednünk. Ha lehet, akkor kell is cselekednünk! Ezt kezdték nyilvánosan megélni papjaink Karácsony és Vízkereszt között.

Nekünk nem kell ilyen nyilvánossággal és nem kell ilyen szigorú böjttel élni. De a rendszeres imára mindenképpen időt kell szánnunk, és böjti felajánlással kell megtámogatnunk azt! A rendszeres ima nélkül az Isten kegyelme nem fog olyan gyorsan és hatékonyan meglátogatni minket, hazánkat.

A sátáni világ mostanában olyan rohanásba hajt bele minket, melyben már nincs időnk Istenre (ezért is teszi). Ez ellen minden nap kell küzdenünk!

Napi 5-6 perc csak akkor nincs Istenre, ha nem akarom! 5-6 perc pl. egy tized rózsafüzér elimádkozása, melyet bármely körülmények között megtehetek (utcán gyalogolva, buszon, metrón utazva, postai sorban álláskor stb).

A másik nagy probléma, hogy a ma embere csak azzal akar foglalkozni, amit lát, amit meg tud tapintani, amit emberileg át tud látni, érzékelni tud – mint annak idején Tamás apostol („hiszem, ha kezemmel érinthetem...”) Az a kérdés, hogy ***van-e annyi hitünk, mint Tamás apostolnak***, aki racionálisan meg akart győződni a hallottakról, de amikor meggyőződött róla, akkortól fogva valóban hitt! Nem volt további kérdés!

Ma is szól hozzánk az Isten, nem csak az üzeneteken keresztül, hanem a rendszeres imádságban élők környezetében létrejövő sok-sok kisebb nagyobb csodálatos eseményen, a „véletlen” dolgokon keresztül. (Isten szótárából hiányzik a „véletlen”...) Az a kérdés, hogy hajlandó vagyok-e észrevenni, hajlandó vagyok-e Istennek tulajdonítani csodálatos, lelkileg felemelő eseményeket, vagy csak legyintek rá: „Ez a véletlen műve.” vagy „Ne akarjuk mindenbe belemagyarázni a felettünk álló erők megjelenését.” stb.

Pedig itt vannak, felettünk állnak ezek az erők, de a negatív és a pozitív erővel rendelkezők között egy nagy különbség van.

A Sátán nem kérdez, nem vár semmire, hanem folyamatosan cselekszik, elsősorban tudatunk alatt igyekszik formálni minket. A média eszközeivel, azok olvasása, hallgatása, a filmek, szörnyűségek nézése és a nézetteken, hallottakon való gondolkodás közben tudat alatt formálódunk!

Az Isten a teremtés egyik legnagyobb csodáját, a szabad akaratunkat komolyan veszi, és ezért az Isten, a Szűzanya, és a szent angyalok csak akkor tudnak segíteni, ha kérjük azt, vagy ha valaki kéri számunkra!

Hát akkor rajtunk a sor! ***Kérjük imával és böjttel.*** Ezt mindenki meg tudja tenni, a legegyszerűbb embertől az értelmiségiig, bárki – ha akarja! Ha nem akarjuk, akkor természetesen mindig tudunk kifogást találni. (A gazdagabbaknak, a jobb körülmények között élőknek persze mindig nehezebb – ezt már Jézus is megmondta...)

Tehát ha eddig még nem cselekedtél, kedves testvérem épp ideje elgondolkozni, hogy mikor kezdjed el és milyen módon. Vigyázni kell, mert ***mindig csak kis lépésekben*** szabad gondolkoznunk! Először csak pl. szerdán és pénteken kell valamiről (kávé, cigaretta, TV nézés, édességek, erkölcstelen gondolatok, mások megszólása stb.) lemondanom, Istennek ajánlva azt. Később a hétfő is mellé vehető. Még később szigoríthatom a lemondásomat stb. Ezek a váltások között eltelhet egy-két hónap is, az nem baj. ***Csak az a baj,*** ha nem kezdjük el!

A komoly engesztelők szerint hazánk most valahol a keresztutat járja. Hogy melyik stációnál tartunk, vagy talán már a keresztre szegezésnél, azt nehéz megmondani. Az biztos, hogy a keresztút végén még nehezebb, de utána jön a Húsvét! Erre a húsvétra vágyakozva várunk sokan. Hazánk hitben történő feltámadása elsősorban a mi (én, te) imáinktól függ. Ha sokan, komolyan engesztelnek, hamarabb és pozitívabban következik be hazánk „húsvétja”.

Cselekedjünk! Ne késsünk!

Jánossy Gábor

2008. február

Szabadon dönthetünk

Hazánk gazdaságilag bajban van, de ennél sokkal nagyobb baj van a lelkekkel!

Tehetünk-e bármit, vagy úgylis mindegy?

A felszíni jelenségeknek mozgatórugója az Isten hiánya, ami miatt az ellensége beteheti a lábát (patáját).

Jézus azt mondja: Van olyan sátáni fajzat, amelyik csak ima és böjt együttesével tartható távol (vö. Mt 17,21 és Mk 9,29) – a két eszköz együttese!

Tehát lehet cselekednünk.

Ha lehet, akkor kell is cselekednünk!

A rendszeres imára mindenképpen időt kell szánnunk,
és böjti felajánlással kell megtámogatnunk azt!

Napi 5-6 percem csak akkor nincs Istenre, ha nem akarom!

5-6 perc pl. egy tized rózsafüzér elimádkozása,
melyet bármely körülmények között megtehetek

(utcán gyalogolva, buszon, metrón utazva, postai sorban álláskor stb).

Az Isten és a Sátán között egy alapvetően **nagy különbség** van.

A *Sátán nem kérdez*, nem vár semmire, hanem folyamatosan cselekszik, tudatunk alatt igyekszik formálni minket, elsősorban a média eszközeivel, azok olvasása, hallgatása, a filmek, szörnyűségek nézése,

a nézetteken, hallottakon való gondolkodás közben tudat alatt formálódunk!

Az Isten a teremtés egyik legnagyobb csodáját, a szabad akaratunkat komolyan veszi, és ezért az Isten, a Szűzanya, a szent angyalok és a szentek csak akkor tudnak segíteni, ha kérjük azt, vagy ha valaki kéri számunkra!

Hát akkor rajtunk a sor! ***Kérjük imával és böjttel.***

Ezt mindenki meg tudja tenni – ha akarja!

Ha nem akarjuk, akkor természetesen mindig tudunk kifogást találni.

(A jobb körülmények között élőknek mindig nehezebb – ezt már Jézus is megmondta...)

Mindig csak kis lépésekben szabad gondolkoznunk!

Ha lassan haladunk, az nem baj. ***Csak az a baj***, ha nem kezdjük el!

Cselekedjünk! Ne késsünk!

Amire most szükségünk van

Hazánk gazdaságilag bajban van, de ennél sokkal nagyobb baj van a lelkekkel!

Tehetünk-e bármit, vagy úgylis mindegy?

A felszíni jelenségeknek mozgatórugója az Isten hiánya, ami miatt az ellensége beteheti a lábát (patáját).

Jézus azt mondja: Van olyan sátáni fajzat, amelyik csak ima és böjt együttesével tartható távol (vö. Mt 17,21 és Mk 9,29) – a két eszköz együttese!

Tehát lehet cselekednünk.

Hazánknak (a világnak), plébániánknak, családuknak most rendszeres áldozatra (böjtre) és kitartó imádságra van szüksége!
Cselekedjünk! Ne késsünk!

Az imában is általában jó érezni, hogy közösen, együtt, egy célért fáradozunk. Ezeket a csoportokat hívjuk imaközösségeknek.

Az egyik leglazább imaközösség a ***Rózsafüzér Társulat***. Ennek tagjai azt vállalják, hogy naponta egy tized rózsafüzért elimádkoznak a napnak általuk kialakított idejében és helyén.
Havonta egyszer kell találkoznunk egy közös imádságban, mely végén van a titkok cseréje.
Ha nem találkozunk havonta, nem érezzük, hogy közösen imádkozunk!

Szeretettel hívok minden erre nyitott embert,
minden első hétfőn az esti 6 órás szentmise utáni közös imánkra!

Imádkozunk közösen, hisz Jézus mondta:
„ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük!”
Teremtsük meg a lehetőségét,
hogy közöttünk lehessen Jézus és az ő Szűz Anyja! Amen.

Jánossy Gábor
a Rózsafüzér Társulat vezetője
Városmajori Jézus Szíve templom

2008. január